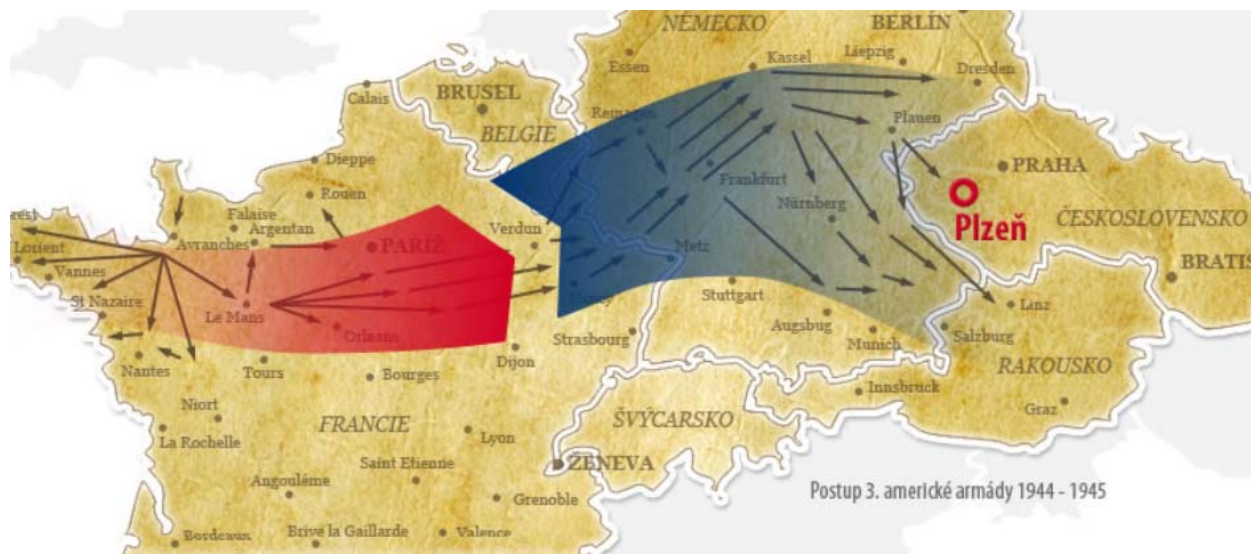

NÁVRAT DO PLZNĚ PO 68 LETECH

Americký příběh

Na plážích v Normandii v červnu roku 1944 vše začalo a v Plzni v květnu 1945 radostně skončilo. Alespoň pro ten daný čas se zdálo, že jsme opět součástí svobodné Evropy. Po roce 1948 se začalo tajit osvobození americkou armádou a nakonec se pak na oslavy osvobození americkou armádou čekalo dlouhé roky až do roku 1990.

Cesta spojeneckých vojsk naším kontinentem za druhé světové války trvala bezmála rok. Kromě lých bojů a následné svobody a radosti byla plná lidských příběhů, těch s dobrým koncem a bohužel i těch tragických.

Tragicky skončil třeba nadporučík Paul Kirkham, který byl sestřelen 30. dubna 1945 u Dražnovské hory. Jeho bratr Marion, který byl také letec, přežil a stále chodí svému bratru vzdávat hold k malému pomníčku nedaleko Trhanova. A právě Marion je jedním z veteránů, kteří pravidelně navštěvují květnové oslavy osvobození.

Mám rád historii. Každoročně chodím na Slavnosti svobody a letos jsem byl velmi šťastný, když mi rodiče nabídli, abychom se šli podívat na setkání veteránů, které se konalo v plzeňském Pekle.

Letos se tohoto setkání zúčastnilo 12 veteránů druhé světové války. Přestože nejstaršímu z nich Robertu Gilbertovi je neuvěřitelných 99 let, jejich životní optimismus byl přímo opojný. Poté, co každý z nich vyprávěl své osobní zážitky vážící se ke květnovým dnům roku 1945, jsme si mohli vzít speciální podpisový arch, na který se mi pak všichni veteráni podepsali. Byl to velmi zvláštní pocit, stát každému z nich tváří v tvář v takové blízkosti. Bylo to velmi dojemné.

Během podepisování mne a moji sestru oslovil muž a zeptal se nás, zda-li bychom nechtěli udělat rozhovor o této akci do americké televizní stanice FOX 11. Po dlouhém brífinku s typickým americkým redaktorem Markem Lelandem jsme byli připraveni odpovídat na otázky. Moc jsem si to užíval, protože 2. světová válka je moje největší vášeň. Kromě jiných otázek se mne redaktor také zeptal, zda-li je hodně lidí mého věku, které zajímá historie 2. světové války. Odpověděl jsem mu po pravdě, že nás mnoho není. Dále jsem hovořil o pomníku v Liticích, jehož původní desku odstranili komunisté a můj dědeček měl schované fotky s původní deskou a podle nich nechal zhotovit kopii. Povídal jsem mu o tom, jak z vyprávění svého dědečka vím, jak byli ti, kteří v době před Sametovou revolucí navštívili pomník v Liticích, aby uctili památku padlým americkým sestřeleným vojákům, sledováni z konkrétních domů příslušníky STB. Celý rozhovor se nesl v příjemném duchu a mě to velmi bavilo.

Vždy, když si vzpomenu na toto celé dopoledne, vybaví se mi všichni ti váleční veteráni.

Velmi staří pánové, ale stále největší frajeři!

D í k y , A m e r i k o .

V Plzni 11.6.2013

Jan Truneček, 8.B

Robert J. Ballant

Stephen Koutler

H. Lee

YD

Stephen D. Mason
Cauldron

Robert W. W. W.

Jan Selts
Shard McElly

H. Sgt. James H. Duncan 2013

John Coath